

се до 2,000 парчета турски земи които повечето пръминаха въ Христиански ръцѣ; въ Юго-въсточна Тракия богатите нѣкогажъ турски благородници за тридесетъ години изчезнаха по причина на хaremския животъ и на своята ленивостъ. И така се породи турский пролетариятъ въ челото на който стояхъ осиромашелитъ беове и аги. Съ умраза тѣ глѣдаха растящето богатство на напрѣдналитъ Християни и съ нетърпение очакваха оная минута когато ще можатъ да се хвърлятъ върху по-богатитъ отъ тѣхъ Българи и пакъ съ орѫжие да имъ взематъ имотътъ и паритъ. Нарочно въспалваха турското население и го дразнехъ съ прикаски за тайните „Комети“ (комитети) и разказваха че Българитъ се приготвя да избиятъ всичкитъ Турци. (*)

Тѣзи агитации намѣриха голѣма подпорка въ произшествията, които на 1873 год. се случиха въ Софийско, Троянско и Ловчанско. Василъ Левски, дияконъ отъ Карлово до Балканъ и Панаиотовъ другаръ билъ много добръ нарѣдилъ организацията на тайните комитети, особено въ Софийско, въ срѣдни балканъ и въ Срѣдна гора. Хиляди хора имаха споразумѣние съ него; въ много села селянитъ когато мѣсецътъ грѣше правяха военни упражнения. Турцитъ знаеха за Левски но той всегда сполучаваше да избѣгне като се прѣоблачаше твърдъ различно, като попъ, френецъ, турчинъ или като селянинъ. Но въ 1873 год. неговата дѣятелност се издаде по причина на невниманието на единъ неговъ другаръ и по прѣдателството на единъ попъ който ис-

*) Виждъ пѫтешественните записи на проф. Дринова за Тракия 1875 въ Славянския сборникъ, дѣлъ II (Петроградъ 1877).